

[Christmas Møller.]

derfor tror vi ogsaa paa den, derfor frygter vi heller ikke i mindste Maade for Fremtiden, selv om den skal leves under en ny Forfatning.

Den højtærede Statsminister kunde ikke finde ud af vort Landsraads Udtalelser om Forfatningsspørgsmaalet. Jeg skal tillade mig at være ham en Pegepind. Landsraadet — jeg beder Statsministeren om at mærke sig det —, Landsraadet fornyede i sin Resolution det foregaaende Landsraads Erklæring om, at Det konservative Folkeparti er rede til en fri Drøftelse — jeg beder den højtærede Statsminister lægge Mærke hertil: altsaa fri Drøftelse — af Ændringer i Rigets Grundlov. Det er altsaa ikke noget nyt, der siges. Det er en Gentagelse, og denne Gentagelse — jeg beder atter Statsministeren lægge Mærke dertil — er vedtaget *enstemmigt*.

Regeringen har altsaa to klare Udtalelser af mit Partis kompetente Forsamling at holde sig til, og det vilde efter min Mening klæde den og dens Partier, at den snarest kom med et Forslag, som vi kunde drøfte i den Forfatningskommission, som mit Parti har medvirket til at faa nedsat. Jeg har nu forklaret Statsministeren, hvad Landsraadets Resolution siger om Forfatningsdrøftelsen. Det har jeg allerede gjort en Gang før, nemlig i min Tale den 13. Oktober; men hvis det er nødvendigt, og det vil maaske vise sig, naar Statsministeren faar Ordet igen, skal jeg gøre det en Gang til.

Mit Parti gaar frit til denne Forhandling om Forfatningen, har Frihed til at prøve de Forhandlingsmuligheder, Regeringen byder paa, og ønsker at bidrage til et fornuftigt Resultat, der kan faa den størst mulige Tilslutning ved en Folkeafstemning. Men det er jo med Forfatningssagen, som det er med alle andre Sager, vi faar til Behandling; det er Regeringen og Regeringspartierne, der bestemmer Tempoet. Det er dem, der sætter Fart paa, hvis det ikke er dem, der smøler — det er dem, der vil forhandle eller ikke vil forhandle, og det er dem, der gør, hvad de kan for at indfri det Forfatningsprogram, de har ladet sig vælge paa, og det er dem, der i de sidste 3 Maaneder ærlig talt, rent ud sagt nærmest gør Indtryk af at sylte Forfatningssagen. (Hør!). Det maa de jo om, vi har intet Middel til at forkorte Ventetiden — maaske falder den ikke os alle lige lang, det er en Ting for sig, men en Ting, der ikke vedkommer Regeringen og Flertallet.

Hvad der, naar Talen er om os Konservative, vedkommer den, er mit Partis

Holdning, naar vi i Forfatningskommissionen faar et Grundlovsforslag forelagt. Kom med det! siger jeg. Med en historisk Parallel siger jeg til Statsministeren, som vel ogsaa maa kaldes en Slags Kommandant, at jeg ikke kender nogen politisk Situation, hvor man med mere Ret kunde anvende det historiske Ord, vi allerede lærte som Børn: „Hvad Dælen nøler I efter?“

Nu nøjes jeg med at fastslaa, at Afklaring og Afgørelse af Forfatningsspørgsmaalet er de nødvendige Forudsætninger for, at dansk Politik kan faa sikker Grund under sig og ordne sig i naturlige Grupperinger til Arbejde og Kamp paa længere Sigt. Jeg tror ikke, at nogen Regering eller noget Parti staar sig ved at være blind for, at saaledes og ikke anderledes ligger Landet.

Steen: De Bemærkninger, der under den forløbne Del af Finanslovdebatten er fremsat, og om hvilke det gælder, at det vil være rimeligt og naturligt for mig at beskæftige mig med dem, samler sig, for saa vidt de overhovedet har Forbindelse med den Tale, jeg har holdt under denne Debat, om et enkelt Afsnit af denne Tale, nemlig det Afsnit, hvor jeg udtalte Ønsket om, at det Arbejde, der ligger foran os, de Problemers Løsning, vi staar over for, maatte foregaa paa det Grundlag, at der var et naturligt og rimeligt Samarbejde mellem Rigsdagens Partier.

Forinden jeg imidlertid gør nogle Bemærkninger i den Anledning, vil jeg gerne svare paa enkelte Spørgsmaal og Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og Hr. Victor Pürschel har henvendt til mig.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft spurgte mig, hvad jeg mente om den Resolution, som Radikal Ungdom vedtog paa sit Landsmøde i Sommer. Ja, jeg synes, det var en Resolution, som beskæftigede sig med Problemer og Tanker, som det er rimeligt og naturligt for en ideelt indstillet, fremadstræbende Ungdom at beskæftige sig med. Denne Resolution har foreløbig i Forhold til Det konservative Folkeparti udrettet een nyttig Ting; at Partiet har opdaget, at Det radikale Venstre har en Ungdomsbevægelse. Hver Gang Ungdomsbevægelsernes Stilling er blevet drøftet her i Tinget, har ærede Talere fra Det konservative Folkeparti givet Udtryk for, at dette havde de ikke bemærket sig, ja, ved enkelte Lejligheder har de rent ud benægtet, at det forholdt sig saadan. Nu er foreløbig denne Misforstaaelse bragt ud af Verden, og det kan jo kun være nyttigt. At der er